

шатъ чистъ свободенъ въздухъ по върховетъ на Витоша, Родопитъ и Рила планина. Той е първия учителъ по туризма. Той ни научи да обичаме роднитъ балкани, да изучаваме хубавата българска природа не отъ учебницитъ по география, а направо отъ животъ на природата. Дншното увлѣчение на младежитъ къмъ туризма е вдъхнато най-напредъ отъ Алеко Константиновъ, който пръвъ изходи най-хубавитъ кжтове на България и ги описа въ чуднитъ си разкази. Сѣ по това време Алеко предприе три пжтешествия изъ Европа и Америка, които му дадоха материялъ да напише своитъ безсмъртни произведения: *До Чикаго и назадъ* и *Бай Ганю*, които го прославиха като даровитъ писателъ и бързо разнесоха името му по цѣла България. Алеко имаше желание да направи кржгосвѣтско пжтешествие — пешкомъ, ако злодейци не бѣха покосили живота му. Вечерьта на 24 май 1897 г. Алеко се връщаше отъ Пещера, дето бѣ ходилъ заедно съ своя приятелъ М. Такевъ да празнува деня Св. Кирилъ и Методи. По пжтя подкупени убийци, които преследваха неговия другаръ, стрѣляха и по погрѣшка повалиха мъртъвъ Алеко. Цѣла България оплака своя незабравимъ синъ и отъ всички обичанъ Алеко.

На мѣстото, дето падна Алеко Константиновъ се издига скроменъ паметникъ съ следния надписъ:

— *Пжтнице! Предай на грядущето поколѣние, че тукъ падна убитъ отъ наемни убийци поетъ-писателъ Алеко Константиновъ, на 24. май 1897 г.*

Алеко умрѣ младъ, на 34 годишна възраст, тъкмо когато неговитъ писателски дарби се бѣха разцвѣтѣли и обещаваха да ни дадатъ още редица хубави произведения. Но и онова, което напаса